

HYMNUSOK.

Egy az Isten. *)

Nehéz napok engem
Nagy próbára tettek,
Bujdosója voltam én nagy
Sötét rengetegnek.
Onnan elriadtam
Sivatag pusztákba,
Hajtott engem nyomoruság
Sulyos inség átka.

Hasztalan esengtem
Futva fához-fűhöz,
Hideg márvány lépcsők elől
Részvétlen küszöbhez,
Véres verejtékem
Kináltam hiában,
Munkabíró két kezemmel
Dermedten ott álltam.

Dermedten ott álltam...
Jött egy sötét árnyék
Odasimult a szívemhez
Jövel! mire vársz még?
Nincs a ki megáldjon,
Nincs a ki segítsen,
Jó lesz neked velem jöni...
Nem, nem! Egy az Isten!

Biztam uram benned,
Kerestelek egyre,
Néma ködnek oszlopában
Árnyban, fellegekbe;
Kiáltó nagy szóval
Nevedet idéztem
Megsegítő jelenséged
Késett bár, de hittem.

Népek elbukása,
Millió sok jajszó,
Hajótörttek fuldoklása,
Éjféli harangszó
Mind, mind a te jobbod
Esdekelvén jajjal;
Hittem: ki majd eljövendő
Fáradt az az angyal.

Átélttem a multat
Élek a jelenben,
Az én hitem lobogója
Itt van még kezemben,
Most már tudom, értem
Hogy a mely kiáltott
Az az erős élő szó volt
Uram, adományod!

Jékey Aladár.

---

*) E hymnust, melyet a Kisfaludy-társaság febr. 28-án tartott ülésén nagynevű költőnk, Szász Károly olvasott fel, szerző szives volt folyóiratunk számára is beküldeni. Mi örömmel közöljük az alábbival együtt, s reméljük, hogy mint jó iskolatársak többször fognak együtt e téren megjelenni.

Szerk.